

Zwitserse belastingsverleiding

2012/40

19 | 09 | 2012

MENSEN

WELVAART

BESCHERMING

Ivan Van de Cloot
Hoofdeconoom
Itinera Institute

Tot enkele jaren geleden was het toch een mooi luizenleventje, het leven van bankier in Zwitserland. Terwijl je collega's elders hard moesten werken om klanten binnen te halen en ook nog eens tevreden te houden, kwamen de miljarden bij jou zo binnengestroomd. En dit allemaal omdat je achter die mooie bergen lekker veilig zat en je een lange neus kon maken naar de fiscale autoriteiten uit andere landen. Terwijl Zwitserland historisch inderdaad zijn onafhankelijkheid te danken heeft aan de militaire voordelen die gepaard gingen met het ingesloten zitten tussen hoge bergen volstaat dat vandaag niet meer. Al een tijd lang beuken de Verenigde Staten steeds harder in op het bankgeheim waar de Zwitserse bankiers lang van genoten. Nu maakt de Zwitserse nationale bank blijkbaar pardoes bekend dat ook Belgische onderdanen dertig miljard spaargeld op Zwitserse bankrekeningen hebben geparkeerd.

Helemaal spectaculair is het nieuws dat nu ook dat ons land een Zwitsers voorstel gekregen zou hebben om in ruil voor een eenmalige belasting het bankgeheim voor Belgische onderdanen te behouden. Eerder waren er al onderhandelingen tussen Zwitserland en zowel Duitsland als Groot-Brittannië in die zin. Het gaat over de zogenaamde Rubik-akkoorden waarbij de Zwitsers een eenmalige forfaitaire belasting heffen op de spaartegoeden en doorstorten aan het thuisland van de rekeninghouder. Uiteraard is dit erg aantrekkelijk voor

de beleidsvoerders in Brussel die een meevaller van 10 miljard euro graag zullen zien komen voor de armlastige schatkist. Toch is het belangrijk dat ons land hierbij toch wat verder kijkt dan zijn neus lang is.

Ten eerste valt het bedrag van 10 miljard euro zomaar uit de lucht maar het zal in werkelijkheid wellicht 'slechts' over enkele honderden miljoenen draaien. Overigens is er geen enkele manier hoe ons land zekerheid kan krijgen over de totale Belgische tegoeden. Ten twee

“

Als België tegelijkertijd inzet op de acceptatiegraad om in eigen land belastingen te betalen door een efficiëntere overheid dan slaan we misschien wel twee vliegen in één klap.

”

is de Europese Unie er de voorbije jaren immers in geslaagd om van Europa een veel transparantere zone te maken met zogenaamde automatische informatie-uitwisseling tussen lidstaten. Dit is immers de grootste garantie dat alle Europese burgers op termijn op een rechtvaardige wijze fiscaal behandeld kunnen

worden. Terwijl vroeger de couponnetjestreinen naar Luxemburg berucht waren, is er al enkele jaren een beweging bezig waarbij belastingsvoortvluchtigen steeds verdere oorden moesten opzoeken. Daarbij werd de vermogensdrempel vanaf dewelke de sop het kool nog waard was steeds verder verhoogd zodat het alleen nog supergefortuneerden betrof die het zich konden permitteren hun geld naar de Bermuda's te versassen.

Als een Belgisch Rubik-akkoord definitief het bankgeheim betonneert voor Zwitserland dan geeft onze overheid een magnifiek signaal aan allen die de belastingdiensten liever ontlopen. Tien miljard euro is een mooie som geld maar hopelijk kan men een dergelijke éénmalige som in lange termijnperspectief plaatsen. Helaas hebben we in het verleden al meermaals proefondervindelijk onderzonden dat politici vaak verblind worden door "one shots" of eenma-

lige maatregelen. Iets anders is dat ons land met Zwitserland een overgangsregel zou afspreken waarbij in de transitieperiode een bronheffing gebeurt. Dit is een beproefde compromismethode om 'moeilijke' landen toch over de streep te trekken. Overigens was ons land samen met Luxemburg en Oostenrijk tot voor kort zelf zo'n land dat dergelijk uitzonderingsregime had bekommen.

Vooraf moeten in dergelijke dossiers geen overhaaste beslissingen genomen worden. Met de agressiviteit waarmee de Verenigde Staten vandaag zogenaamde belastingparadijzen aanpakken zijn er heel veel zaken in beweging. Het zou ons land zuur kunnen opbreken indien het nu snel eieren voor zijn geld kiest en nadien blijkt dat Amerika met Zwitserland een veel verdergaand akkoord kan bedingen. Als België tegelijkertijd inzet op de acceptatiegraad om in eigen land belastingen te betalen door een efficiëntere overheid dan slaan we misschien wel twee vliegen in één klap.

Ivan Van de Cloot

Hoofdeconoom Itinera Institute

Voor duurzame economische groei en sociale bescherming.